

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudců Mgr. Barbory Berkové a Mgr. Michala Rendy ve věci navrhovatele **C. P. spol. s r. o.**, se sídlem P. č. p. 455, zastoupeného JUDr. Janou Holubcovou, advokátkou se sídlem Dolní Bečva 494, proti odpůrci **obci Poličná**, se sídlem Poličná 144, **ve věci návrhu na zrušení části opatření obecné povahy č. 1/2016 – Územní plán obce Poličná**,

t a k t o :

I. Územní plán obce Poličná, vydaný Zastupitelstvem obce Poličná dne 28. 7. 2016 jako opatření obecné povahy č. 1/2016, se ve vymezení ploch označených DS 31 a P1, a to v rozsahu pozemků parc. č. 100/77, 100/79, 100/88 a st. 780, všech v k. ú. Poličná, obec Poličná, **zrušuje** dnem právní moci tohoto rozsudku.

II. Odpůrce je **povinen** zaplatit navrhovateli na náhradě nákladů řízení částku 19.326,08 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku, k rukám JUDr. Jany Holubcové, advokátky se sídlem Dolní Bečva 494.

O d ů v o d n ě n í :

A. Vymezení věci

Navrhovatel se návrhem podaným k soudu dne 13. 10. 2016 domáhal zrušení územního plánu obce Poličná (dále jen „ÚP Poličná“), a to v části týkající se regulace pro plochu nazvanou DS 31 a plochu přestavby P1 ve vztahu k pozemkům parc. č. 100/77, 100/79, 100/88 a st. 780, všech v k. ú. Poličná, obec Poličná.

B. Podmínky řízení

Napadený ÚP Poličná, schválený usnesením Zastupitelstva obce Poličná dne 28. 7. 2016, č. Z 18/2016/05 jako opatření obecné povahy č. 1/2016 představuje opatření obecné povahy v souladu s § 43 odst. 4 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „stavební zákon“). Vydání ÚP Poličná bylo oznámeno veřejnou vyhláškou, nazvanou Oznámení o vydání opatření obecné povahy č. 1/2016 Územní plán Poličná, která byla vyvěšena na úřední desce obce Poličná dne 2. 8. 2016 a z úřední desky byla sejmuta dne 17. 8. 2016. ÚP Poličná tudíž dle § 173 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř.“) nabyl účinnosti dnem 17. 8. 2016. Podmínka existence předmětu řízení, stejně jako podmínka včasnosti návrhu (§ 101b odst. 1 s. ř. s.) tak byly splněny.

Z výpisu z katastru nemovitostí vedeného Katastrálním úřadem pro Zlínský kraj, Katastrální pracoviště Valašské Meziříčí soud zjistil, že na LV č. 1013 je zapsáno vlastnické právo navrhovatele k pozemkům parc. č. 100/77, 100/79, 100/88 a st. 780, všech v k. ú. Poličná, obec Poličná. Navrhovatel je dále vlastníkem stavby čerpací stanice pohonných hmot (dále jen „stanice PHM“), jakožto stavby bez č.p./č.e. na výše uvedených pozemcích parc. č. st. 780 a parc. č. 100/77, povolené k užívání kolaudačním rozhodnutím Městského úřadu Valašské Meziříčí ze dne 26. 11. 1996, č. j. výst. 330/2672 /96 – HV, a dále stavby bez č.p./č.e., občanská vybavenost - přístavba obslužného objektu stanice PHM, na pozemku parc. č. st. 780, povolené k užívání kolaudačním rozhodnutím téhož úřadu č. j. SŘ /2697 /2005 /Pa - 330 ze dne 10. 11. 2015. Na základě živnostenského oprávnění provozuje navrhovatel uvedenou stanici PHM a nabízí služby s tím spojené v přistaveném obslužném objektu. Jelikož v návrhu tvrdí, že výkon jeho vlastnické právo k předmětným pozemkům a stavbám na území obce Poličná je níže uvedenými regulativy ÚP Poličná nezákonně dotčen, je dle § 101a odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) aktivně procesně legitimován k podání návrhu. Zda přitom k dotčení navrhovatele skutečně došlo, a je-li zde tedy i legitimace věcná, je předmětem následného meritorního přezkumu.

Odpůrcem v řízení podle § 101a a násl. s. ř. s. o zrušení části ÚP je obec, jejíž zastupitelstvo ÚP vydalo [srov. usnesení Nejvyššího správního soudu (dále jen

„NSS“) ze dne 21. 7. 2009, č.j. 1 Ao 1/2009 – 120, dostupný, stejně jako všechny rozsudky níže citované, na www.nssoud.cz], tudíž je dle § 101a odst. 3 s. ř. s. ve sporu pasivně procesně legitimována obec Poličná.

Soud konečně shledal jako splněnou také podmínku existence projednatelného závěrečného návrhu (petitu), neboť se navrhovatel domáhal zrušení konkrétně vymezené části ÚP. V původním návrhu požadoval zrušení vymezení šíře koridoru 200m pro přeložku silnice II/150 v ploše DS 31 a ploše přestavby P1 ve vztahu k pozemkům v jeho vlastnictví, následně pak při jednání soudu upravil návrh výroku rozsudku způsobem, který byl soudem posléze do výrokové části rozsudku převzat.

C. Podstata návrhu

Navrhovatel uvedl, že je napadenou částí ÚP Poličná omezen na svém vlastnickém právu, neboť se jeho pozemky nachází v koridoru dopravní infrastruktury pro veřejně prospěšnou stavbu, konkrétně koridoru o šířce 200m pro budoucí vybudování přeložky silnice II/150 (obchvat Poličné), vymezeném jako plocha DS 31 s plochou přestavby P1. Stanovením šíře koridoru v rozsahu zahrnujícím také stanici PHM došlo k zásahu do vlastnického práva žalobce a jeho práva svobodně podnikat (čl. 26 odst. 1 LZPS), neboť zahrnutím jeho pozemků do koridoru pro přeložku silnice je žalobci bráněno rozvíjet další podnikatelské aktivity na uvedených pozemcích a rovněž zajistit si externí zdroje financování (úvěr), neboť nemá jistotu, že nedojde k odstranění stavby.

Dále žalobce uvedl, že od počátku provozuje stanici PHM s obslužným provozem v režimu stavby dočasné *(z důvodů soukromoprávních, neboť původně šlo o pozemky města Valašské Meziříčí, s nímž měl žalobce uzavřenu nájemní smlouvu, té však skončila platnost k 25. 6. 2013, kdy bylo zapsáno vlastnické právo žalobce k těmto pozemkům, který je nabyt od obce Poličná, jež nabyla pozemky od města Valašské Meziříčí po svém osamostatnění v roce 2013)*, avšak usiluje o její změnu na stavbu trvalou. Stavební úřad i jemu nadřízený správní úřad však již opakovaně zamítly žádost žalobce o změnu v užívání stavby, a to právě s odkazem na rozpor této změny s územně plánovací dokumentací (rozhodnutím Krajského úřadu Zlínského kraje ze dne 7. 5. 2015, č. j. KUZL 28635/2015, bylo potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Valašského Meziříčí, kterým byla žádost žalobce o změnu v užívání stavby zamítnuta, přičemž krajský úřad uvedl, že změna způsobu užívání stavby není v souladu s cíli územního plánování, neboť území, v němž se stanice PHM nachází, je rezervováno pro budoucí stavbu komunikace II/150 - silnici nadmístního významu PK 15 v úseku Kunovice – Poličná - s níž může a nemusí dočasná stavba stanice PHM kolidovat, resp. může jít o komplikace výškového řešení v oblasti výjezdu z čerpací stanice, proto nelze změnu schválit do doby vydání územního rozhodnutí o umístění stavby přeložky silnice II/150).

Kromě podrobného popisu geneze rozhodování o změně užívání předmětné stavby stanice PHM a procesu přijímání ÚP Poličná, obsahoval podaný návrh následující návrhové body:

- 1) navrhovatel nesouhlasí s vyřízením svých námitek, neboť hlavním důvodem pro nevyhovění žádosti navrhovatele o vynětí jeho pozemků z koridoru byl odkaz na nesouhlasné koordinované stanovisko Krajského úřadu Zlínského kraje ze dne 9. 9. 2015, jímž bylo opraveno původní souhlasné stanovisko téhož orgánu ze dne 3. 8. 2015, aniž by bylo zřejmé, z jakého důvodu ke změně stanoviska došlo;
- 2) přeložka silnice II/150 byla v Zásadách územního rozvoje Zlínského kraje (dále jen „ZÚR ZK“) zařazena do nové rozvojové oblasti nadmístního významu N-OB 1 Podbeskydsko aktualizací v roce 2012. Ze zprávy o uplatňování ÚP VM vyplývá, že dopravní záměry v plochách DS 125 až DS 133 dosud nebyly realizovány a není jasné, kdy budou. Uvedené časové hledisko vyvolává v navrhovateli nejistotu v jeho faktickém a právním postavení;
- 3) ačkoli se na str. 6 v odůvodnění textové části ÚP Poličná uvádí, že upřesnění šířky koridoru vychází z kvalifikovaného odhadu, pro DS 31 zřetelně k žádnému šířkovému upřesnění nedošlo, neboť je v ÚP uvedeno, že šířka koridoru byla převzata z ÚP VM. Je tedy nejasné, jak byla šíře koridoru určena, z jakých výchozích údajů se při stanovení šíře vycházelo, zda došlo k upřesnění odhadem, nebo zda došlo k pouhému převzetí šíře z ÚP VM;
- 4) kromě neurčitěho odkazu na možnou kolizi („napojení čerpací stanice pohonných hmot na bezejmennou nově navrženou místní komunikaci může být komplikované z hlediska výškového řešení v oblasti výjezdu z čerpací stanice“) z ÚP nevyplývá, proč nedošlo k vynětí čerpací stanice a pozemků z koridoru, zatímco v jiných zastavěných částech obce k zúžení koridoru došlo;
- 5) chybí opodstatnění vymezení šíře koridoru v rozsahu 200 m, když u dalších ploch dopravy určených pro přeložku silnice II/150 je šíře koridoru 125 m s uvedením, že v místech průchodu přes zastavěné území byla šířka koridoru minimalizována. Prostor, kde se nachází čerpací stanice je přitom rovněž zastavěnou oblastí (nachází se tam i STK);
- 6) z grafické části, výkresu „Základní členění území“, je patrné, že směrem od přeložky k ploše č. 15 se jedná o nezastavěné území, tudíž nemůže obstát tvrzení o možnosti blíže nespecifikované kolize přeložky s čerpací stanicí, neboť v nezastavěném prostoru je dostatek místa pro případné stavební úpravy. Z ÚP nevyplývá, že by se pořizovatel či zastupitelstvo touto zcela reálnou možností zabývali;
- 7) nevyhovění žádosti navrhovatele nemůže být odůvodněno odkazem na ZÚR ZK a Generel, neboť ty šířku koridoru nestanoví;
- 8) vymezení šíře koridoru je v rozporu s principem proporcionality, neboť sledovaného cíle (vymezení šíře koridoru) lze dosáhnout i tak, aby byla stavba čerpací stanice PHM s pozemky z něj vyňata.

D. Stanovisko odpůrce

Odpůrce navrhoval zamítnutí návrhu. Uvedl, že požadavek navrhovatele o vynětí stanice PHM a všech ostatních pozemků zapsaných na LV č. 1013

z koridoru přeložky silnice II/150 byl sice zahrnut do Zastupitelstvem obce Poličná schváleného návrhu zadání ÚP, avšak na základě vyhodnocení připomínek a stanovisek dotčených orgánů a krajského úřadu, uplatněných v rámci projednání návrhu byl tento požadavek vypuštěn a plocha koridoru byla vymezena dle platného ÚP Valašského Meziříčí, s tím, že do doby zpracování dokumentace pro územní rozhodnutí a vydání územního rozhodnutí pro přeložku silnice II/150 bude zachována stávající šíře koridoru. Tato úprava byla provedena na základě usnesení Krajského úřadu Zlínského kraje, odboru životního prostředí a zemědělství ze dne 9. 9. 2015, jakožto dotčeného orgánu státní správy, jímž bylo doplněno koordinované stanovisko téhož úřadu ze dne 3. 8. 2015, přičemž doplnění spočívalo v opravě dílčího stanoviska orgánu na úseku dopravy, který uvedl, že stanovisko k návrhu ÚP Poličná je souhlasné, avšak za podmínky že do doby zpracování dokumentace pro územní rozhodnutí a vydání územního rozhodnutí pro přeložku silnice II/150 bude zachována stávající šíře koridoru, tj. šířka dle dosavadního ÚP. ÚP byl proto upraven tak, aby uvedené stanovisko dotčeného orgánu respektoval. Dále odpůrce s odkazem na rozhodovací praxi Ústavního soudu (např. nález ze dne 19. 8. 2015, sp. zn. IV. ÚS 2194/15) zdůraznil, že omezení vlastnického práva prostřednictvím územně plánovací dokumentace je přípustné. Ústavní aprobovanou v daném případě vyplývá rovněž ze skutečnosti, že napadená část ÚP Poličná, tj. plocha DS 31, je součástí ploch DS 30 až DS 37 určených pro přeložku silnice II/150, které jsou upřesněním koridoru veřejně prospěšné stavby pro dopravní infrastrukturu vymezenou ZÚR ZK, platnými ke dni 5. 10. 2012. ÚP Poličná tedy v daném směru respektuje vymezení silničních tahů nadmístního významu v nadřazené územně plánovací dokumentaci a hájí veřejný zájem, který je budoucí veřejně prospěšnou stavbou sledován. Dále odpůrce uvedl, že z hlediska přiměřenosti určeného koridoru je sledovaným cílem dosažení co nejvýhodnějších podmínek pro realizaci předmětné přeložky silnice. Koridor je v úseku Kunovice-Poličná vymezen ÚP Poličná v šíři 200 m, což je šíře umožňující při zpracování podkladů pro územní rozhodnutí budoucí veřejně prospěšné stavby dodržet legislativu a také návrh variantních řešení dle podmínek v území, tj. z hlediska sledovaných cílů šíře zcela úměrná. Stanice PHM by svým umístěním v ploše silniční dopravy mohla zkomplikovat výstavbu obchvatu, přičemž z dosavadních podkladů (projekt firmy HBH z roku 1998) to nelze jednoznačně vyloučit, neboť napojení stanice PHM může být komplikované z hlediska výškového řešení v oblasti výjezdu ze stanice PHM. Jedná se toliko o koridor, tudíž nelze zatím stanovit přesně pozemky, na nichž se samotná veřejně prospěšná stavba bude nacházet.

Při jednání soudu odpůrce uvedl, že dle aktuální studie předmětného obchvatu stále nelze vyloučit zásah do pozemků navrhovatele, avšak je pravděpodobné, že se komunikace pozemků navrhovatele vyhne. Dále zdůraznil, že situace v území je od roku 1996, kdy navrhovatel začal pozemky užívat, neměnná, tudíž navrhovatel od počátku věděl, „do čeho jde“.

E. Proces pořizování územního plánu a vypořádání námitek navrhovatele

Dne 1. 1. 2013 došlo k osamostatnění obce Poličná. Dne 20. 8. 2014 podal navrhovatel návrh na změnu ÚP (stávajícího ÚP Valašského Meziříčí), a to zúžení koridoru pro přeložku silnice II/150 v prostoru objektu stanice PHM. Dne 21. 8. 2014 Zastupitelstvo obce Poličná žádost schválilo a uložilo vedení obce vložit žádost do návrhu změny dosavadního ÚP. Dne 7. 1. 2015 požádala obec Poličná Městský úřad Valašského Meziříčí o pořízení a schválení ÚP. Dne 26. 2. 2015 byl pořizovatelem předložen Zastupitelstvu obce Poličná návrh zadání pro zpracování ÚP Poličná, v němž ve vztahu k požadavku navrhovatele pořizovatel uvedl, že navrhuje úpravu koridoru prověřit a projednat s dotčenými orgány.

Dne 3. 8. 2015 vydal Krajský úřad Zlínského kraje, odbor životního prostředí a zemědělství, jako dotčený orgán státní správy v rámci výkonu přenesené působnosti podle § 29 odst. 1 a § 67 odst. 1 písm. g) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů, pod č. j. KUZL 49647/2015 koordinované stanovisko k ochraně veřejných zájmů podle jednotlivých zvláštních předpisů k návrhu ÚP Poličná, konkrétně k ochraně zájmů na úseku ochrany ZPF, ochrany ovzduší a dopravy). Odbor dopravy a silničního hospodářství jako dotčený orgán státní správy dle § 40 odst. 3 písm. f) zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, uvedl, že návrh respektuje trasy silnic II. a III. třídy a nejsou navrženy trasy, které by byly s těmito silnicemi ve střetu.

Dne 27. 7. 2015 byl Městskému úřadu Valašské Meziříčí předložen návrh ÚP Poličná, v němž byl požadavek navrhovatele zohledněn a jeho pozemky byly z trasy koridoru vyňaty (viz datový nosič č. I. 179 dokumentace).

Dne 10. 8. 2015 bylo zveřejněno oznámení o projednání návrhu a současně bylo dotčeným orgánům a sousedním obcím zasláno oznámení o společném jednání o návrhu s výzvou k podání připomínek.

Dne 9. 9. 2015 vydal Krajský úřad Zlínského kraje, odbor životního prostředí a zemědělství usnesení č. j. KUZL 55791/2015, jímž podle § 156 odst. 1 s. ř. rozhodl o odstranění vad – doplnění původního koordinovaného stanoviska k návrhu ÚP Poličná ze dne 3. 8. 2015 opravou dílčího stanoviska orgánu na úseku dopravy dle § 40 odst. 3 písm. f) zákona o pozemních komunikacích tak, že vydává k návrhu ÚP souhlasné stanovisko, avšak s podmínkou, že do doby zpracování dokumentace pro územní rozhodnutí a vydání územního rozhodnutí pro přeložku silnice II/150 bude zachována stávající šířka koridoru, tj. šířka vymezená dle aktuálně platného ÚP. Na základě společného jednání a vyhodnocení stanovisek dotčených orgánů došlo následně k úpravě řešení návrhu – mj. plochy DS 31 – plocha zvětšena v souvislosti s úpravou koridoru silnice II/150 v prostoru stanice PHM a STK. Plocha byla současně vymezena jako plocha přestavby P1.

Dne 17. 12. 2015 bylo zveřejněno oznámení o veřejném projednání návrhu, jehož termín byl stanoven na 26. 1. 2016, přičemž do 7 dnů od veřejného projednání mohli podat všichni připomínky a vlastníci dotčených pozemků námítky.

Dne 26. 1. 2016 uplatnil navrhovatel následující námitky:

- a) dne 20. 8. 2014 jsme podali žádost o zúžení koridoru pro plánovanou přeložku silnice II/150 v prostoru čerpací stanice PHM, neboť je zde koridor bezdůvodně širší než jinde. Ačkoli zastupitelstvo 21. 8. 2014 schválilo žádost a uložilo vložit žádost do návrhu na změnu dosavadního ÚP, nestalo se tak a nebyli jsme informováni, proč a kdy se tak stalo;
- b) v odůvodnění návrhu ÚP je uvedeno, že v místech průchodu koridoru zastavěným územím je tento snížen na minimální parametry, avšak to neplatí pro prostory čerpací stanice;
- c) není žádný technický či stavební důvod pro rozšíření koridoru v místech čerpací stanice PHM;
- d) v odůvodnění návrhu ÚP v části týkající se ploch dopravy DS 30-37 je uvedeno, že šířkové upřesnění koridoru vychází z důvodu absence podrobnější technické studie z kvalifikovaného odhadu, avšak není zde uvedeno, o jaký odhad jde, z jakých relevantních podkladů byl vytvořen, jakou metodikou;
- e) zmiňuje-li návrh, že koridor dopravní infrastruktury byl převzat ze ZÚR, pak opomíjí, že v této souvislosti byla zpracována v roce 1998 studie společností HBH Brno a je součástí ÚP VM;
- f) v odůvodnění návrhu je uvedeno, že plochy přestavby se nachází v místech křížení se stávající zástavbou v údolích, které trasa kříží. Zatímco u plochy P2 je zřejmé, že jde o křížení s železniční tratí, a u plochy P3 o křížení s místní komunikací, není zřejmé, z čeho pořizovatel dovodil, že se s trasou uvažované přeložky kříží plocha čerpací stanice. Rovněž není zřejmé, o jaký typ přestavby se má jednat;
- g) z koridoru byla vyjmuta sousední stanice STK i přesto, že se nachází o 30m blíže k navrhované přeložce – nerovný přístup a libovůle;
- h) došlo k porušení § 18 odst. 2 stavebního zákona – upřednostnění zpochybnitelného veřejného zájmu nad zájmem vlastníka;
- i) z grafického návrhu vyplývá, že trasa přeložky je vedena mimo plochu čerpací stanice.

Dne 2. 5. 2016 bylo zveřejněno oznámení o opakovaném veřejném projednání návrhu, jehož termín byl stanoven na 7. 6. 2016. Návrh obsahoval již i rozhodnutí o námitkách. Dne 5. 5. 2016 podal žalobce opakovaně námitky. Dne 11. 7. 2016 podal navrhovatel dle § 52 stavebního zákona nesouhlas s vyřízením svých námitek, přičemž jeho argumentace byla v zásadě shodná s body tohoto návrhu.

K nesouhlasu dne 18. 7. 2016 učinil Městský úřad Valašské Meziříčí stanovisko, v němž opětovně odkázal na koordinované stanovisko dotčeného orgánu - Krajského úřadu Zlínského kraje ze dne 3. 8. 2015 ve znění usnesení téhož úřadu ze dne 9. 9. 2015 - jímž je zastupitelstvo obce při schvalování územně plánovací dokumentace dle § 51 stavebního zákona vázáno. Dále uvedl, že na základě uvedeného stanoviska i námitky navrhovatele byla šířka koridoru vymezena v hranicích dle ÚP Valašského Meziříčí rovněž v oblasti stanice technické kontroly. Dále uvedl, že stavby stanice PHM a STK jsou povoleny jako stavby dočasné právě z důvodu možné kolize s přeložkou silnice II/150, přičemž ke zúžení koridoru v ploše P1 obdobně jako v plochách P2 a P3 nelze povolit s ohledem na skutečnost,

že zúžení koridoru v plochách P2 a P3 bylo projednáno a odsouhlaseno dotčenými orgány v rámci společného jednání o návrhu.

Dne 28. 7. 2016 byl Zastupitelstvem obce Poličná schválen ÚP Poličná. Pozemky navrhovatele parc. č. 100/77, 100/79, 100/88 a st. 780 byl začleněny do plochy DS 31 a v jejím rámci plochy přestavby P1 (viz Hlavní výkres). Plocha DS 31 o výměře 3,82 ha je charakterizována jako přeložka silnice II/150 – záměr ZUR ZK (jižně od stávající železnice). V kapitole F.1 (Podmínky pro využití ploch s rozdílným způsobem využití včetně stanovení podmínek prostorového uspořádání a vyloučení umístování staveb, zařízení a jiných opatření ve smyslu ustanovení § 18 odst. 5 stavebního zákona) je jako hlavní využití ploch DS 30-38 uvedeno „*pozemní komunikace včetně jejich součástí a příslušenství*“, přičemž jako přípustné využití je uvedeno „*technická infrastruktura slučitelná s hlavním využitím*“.

V odůvodnění ÚP Poličná je k plochám pro silniční dopravu DS č. 30 - 37 souhrnně uvedeno: „*Jedná se o navrhované plochy pro přeložku silnice II/150 v nové stopě. Plochy situované jižně od stávající silnice II/150, kopírující železnici, tvoří koridor v šířce 125m (v místech průchodu přes zastavěné území byla šířka minimalizována). Jedná se o koridor dopravní infrastruktury převzatý ze Zásad územního rozvoje Zlínského kraje. Trasa vychází z původního záměru přeložky silnice a koridor navazuje na sousední obce – zajištěna návaznost na obec Branky a napojení na silnici I/57 v nové stopě na území města Valašské Meziříčí. Šířka je vymezena s ohledem na možnost směrových úprav při zachování požadovaných parametrů (směrových i výškových) a možnost realizace doprovodných staveb např. protihlukových opatření. Pro navrhovanou stavbu není zpracována podrobnější technická studie, proto vychází šířkové upřesnění koridoru z kvalifikovaného odhadu. Trasa přeložky II/150 v plochách č. 34, 36 kříží lokální, v ploše 30 regionální, biokoridor územního systému ekologické stability, a proto je pro uvedené plochy stanoveno přípustné využití pro biokoridory ÚSES. Zajištění funkčnosti biokoridoru bude předmětem podrobnější dokumentace a bude řešeno v navazujících řízeních. Stejně jako střet se stávající technickou (elektr. vedení, telekomunikační kabel, vodovod a další) a dopravní infrastrukturou (místní a účelové komunikace) Jedná se o veřejně prospěšnou stavbu, jejíž veřejná prospěšnost a právo vyvlastnění vyplývá ze Zásad územního rozvoje Zlínského kraje (PK 15). Využití ploch č. 33, 37 je podmíněno zachováním funkčnosti stávajících melioračních zařízení. V místech průchodu zastavěným územím je koridor zúžený na minimální parametry, které umožní realizaci záměru. K této úpravě bylo přistoupeno z důvodů minimalizace zásahů do stávající zástavby v souvislosti s výstavbou dopravní infrastruktury.*“

Odpůrce námítkám nevyhověl. V rozhodnutí o námítkách (str. 20-23 OOP) uvedl, že ačkoli v návrhu ÚP Poličná bylo s vynětím pozemků navrhovatele počítáno, následně byl tento požadavek v rámci projednání návrhu vypuštěn, a to s ohledem na změnu stanoviska dotčeného orgánu státní správy (usnesení Krajského úřadu Zlínského kraje, odboru životního prostředí a zemědělství ze dne 9. 9. 2015, č. j. KUZL 55791/2015) na úseku dopravy, jež odpůrce ocitoval. Uvedl, že šířku koridoru lze tedy upravit až na základě podrobnější dokumentace pro územní rozhodnutí, která potřebnou plochu pro realizaci upřesní. Dále uvedl, že stanice PHM navrhovatele je umístěna v ploše DS 31 v ploše přestavby P1, což je sledované

území, které je „rezervováno“ především pro budoucí stavbu přeložky silnice II/150, s níž stavba stanice PHM může, ale nemusí kolidovat. Plochy přestavby P2 a P3 jsou přitom místa, kde dochází ke zúžení koridoru, neboť jsou v těchto místech stávající stavební objekty. Plocha DS 31 je součástí ploch DS 30 až DS 37 určených pro přeložku silnice II/150, které jsou upřesněním koridoru veřejně prospěšné stavby pro dopravní infrastrukturu vymezenou ZÚR ZK, platnými ke dni 5. 10. 2012, čímž je zaručena veřejná prospěšnost stavby. Dále odpůrce uvedl, že koridor je v úseku Kunovice-Poličná vymezen ÚP Poličná v šíři 200 m, což je šíře umožňující při zpracování podkladů pro územní rozhodnutí budoucí veřejně prospěšné stavby dodržet legislativu a také návrh variantních řešení dle podmínek v území, přičemž v územních plánech obcí je nutné vymezení silničních tahů nadmístního významu respektovat. Čerpací stanice PHM by svým umístěním v ploše silniční dopravy mohla zkomplikovat výstavbu obchvatu, přičemž z dosavadních podkladů (projekt firmy HBH z roku 1998) to nelze jednoznačně vyloučit, neboť napojení stanice PHM může být komplikované z hlediska výškového řešení v oblasti výjezdu ze stanice PHM. Projekt firmy HBH z roku 1998 má charakter technické studie, která pouze ověřuje možnost a podmínky změn v území. Jedná se toliko o koridor, tudíž nelze zatím stanovit přesně pozemky, na nichž se samotná veřejně prospěšná stavba bude nacházet. Proto není za současného stavu neexistence územního rozhodnutí pro předmětnou stavbu žádoucí vyjmout pozemky zapsané na LV č. 1013 z uvedeného koridoru.

F. Posouzení věci krajským soudem

Krajský soud v souladu s § 101d zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), v rozsahu a v mezích návrhových bodů přezkoumal napadené opatření obecné povahy, přičemž dle § 101b odst. 3 s. ř. s. vycházel při přezkoumání opatření obecné povahy ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době jeho vydání.

Z § 43 odst. 1 stavebního zákona vyplývá, že ÚP stanoví základní koncepci rozvoje a uspořádání území obce, jakož i přípustné a zakázané způsoby jeho využití. Je tedy nevyhnutelné, že se ÚP vždy dotýká právní sféry vlastníků pozemků a staveb v území obce, která je předmětným ÚP regulována. V tomto smyslu představuje ÚP významný, byť ve své podstatě spíše nepřímý zásah do vlastnického práva těch, jejichž nemovitosti mu podléhají, neboť dotyční vlastníci mohou své vlastnické právo vykonávat pouze v mezích přípustných podle ÚP.

Krajský soud dále zdůrazňuje, že při posuzování návrhu zvolil sebeomezující přístup vedený zásadou zdrženlivosti a minimální ingerence soudu do územního plánování, opakovaně připomínanou v rozhodnutích NSS (srov. např. rozsudek NSS ze dne 24. 10. 2007, č. j. 2 Ao 2/2007 - 73, publik. pod č. 1462/2008 Sb. NSS).

S ohledem na skutečnost, že navrhovatel důsledně bránil svá práva již v průběhu procesu přijímání a schvalování napadeného ÚP, jak je výše popsáno, byl krajský soud oprávněn se věcně zabývat jeho námitkami v celé šíři, neboť uplatněním námitek proti zařazení jeho pozemků do předmětné funkční plochy

umožnil odpůrci se s jeho výhradami seznámit a reagovat na ně prostřednictvím vypořádání námitek (srov. rozsudek NSS ze dne 18. 11. 2009, č. j. 9 Ao 2/2009-54, publikovaný pod č. 2008/2010 Sb. NSS).

Právě vůči způsobu, jakým se odpůrce s námitkami navrhovatele vůči návrhu ÚP Poličná vypořádal, však navrhovatel v návrhu brojil.

Požadavky na kvalitu rozhodnutí o námitkách vznesených v procesu pořizování ÚP vlastníky pozemků vymezil NSS v rozsudku ze dne 24. 11. 2007, č. j. 1 Ao 5/2010-169, publikovaném pod č. 2266/2011 Sb. NSS, tak, že *na odůvodnění rozhodnutí o námitkách lze klást stejné požadavky jako v případě typických správních rozhodnutí (§ 67 odst. 3 správního řádu). Musí z něj být seznatelné, z jakého důvodu považuje námitky uplatněné oprávněnou osobou (§ 52 odst. 2 stavebního zákona) za liché, mylné nebo vyvrácené, nebo proč považuje skutečnosti předestírané oprávněnou osobou za nerozhodné, nesprávné nebo jinými řádně provedenými důkazy za vyvrácené.* Ve smyslu § 172 odst. 5 s. ř. je rozhodnutí o námitkách, které musí obsahovat vlastní odůvodnění, součástí odůvodnění opatření obecné povahy.

Ačkoliv si je krajský soud současně vědom závěru obsaženého v nálezu Ústavního soudu ze dne 7. 5. 2013, sp. zn. III. ÚS 1669/11, v němž vyslovil: *„Požadavky (...) vůči zastupitelstvu obce, pokud jde o detailnost a rozsah vypořádání se s námitkami vlastníka pozemku uplatněnými proti územnímu plánu, nesmí být přemrštěné. Takové přehnané požadavky jsou výrazem přepjatého formalismu (...)“*, v nyní posuzované věci přesto shledal odůvodnění obsažené v rozhodnutí o námitkách, jež se stalo součástí napadeného opatření obecné povahy, z dále uvedených důvodů nedostatečným.

Jak soud výše citoval z rozhodnutí o námitkách, které je součástí napadeného opatření obecné povahy, odůvodnil odpůrce vypuštění původně akceptovaného požadavku navrhovatele změnou stanoviska dotčeného orgánu státní správy na úseku dopravy, přičemž obsah předmětného stanoviska, resp. usnesení Krajského úřadu Zlínského kraje, odboru životního prostředí a zemědělství ze dne 9. 9. 2015, č. j. KUZL 55791/2015, stejně jako původního koordinovaného stanoviska ze dne 3. 8. 2015, doslovně přepsal. Ačkoli odpůrce explicitně nezdůraznil svou vázanost stanoviskem dotčeného orgánu státní správy, lze tedy z obsahu vypořádání uvedené námitky dovodit, že klíčovým důvodem pro její zamítnutí byla právě závaznost předmětného stanoviska.

Podle § 40 odst. 3 písm. f) zákona č. 13/1997 Sb. uplatňuje stanovisko k územně plánovací dokumentaci a závazné stanovisko v územním řízení z hlediska řešení silnic II. a III. třídy krajský úřad. Příslušný krajský úřad je tak na úseku dopravy dotčeným orgánem státní správy, který podává k návrhu ÚP stanovisko, jenž je pro ÚP závazným podkladem [viz § 4 odst. 2 písm. b) a § 54 odst. 2 stavebního zákona]. K právní povaze a možnosti přezkumu stanovisek dotčených orgánů k ÚP uvedl NSS v rozsudku ze dne 7. 1. 2009, č. j. 2 Ao 2/2008-62 následující: *„Přestože je stanovisko dotčených orgánů pro zastupitelstvo obce závazné, nejedná se o "závazné stanovisko" ve smyslu § 149 správního řádu, tedy o úkon správního orgánu, jehož obsah by byl závazný pro výrokovou část rozhodnutí správního*

orgánu. Opatření obecné povahy, pro něž tvoří stanovisko závazný podklad, totiž není rozhodnutím ve smyslu individuálního právního aktu.“ Přezkum stanovisek dotčených orgánů k ÚP tudíž není možné realizovat postupem dle § 149 s. ř. Aby proto nedošlo k dotčení práv těch, jichž se obsah stanoviska dotčeného orgánu týká, na jeho přezkum, vyhrazuje jej NSS ve zmíněném rozsudku soudu v řízení o zrušení opatření obecné povahy (ÚP, jehož je stanovisko podkladem). Jsou tedy soudem zkoumána jako závazné podklady opatření obecné povahy, jimž zákon upřel jinou možnost přezkumu, neboť sama o sobě nejsou přezkoumatelnými akty veřejné správy ve správním soudnictví.

Krajský soud byl tudíž povinen se v rámci posuzování toho, zda je opatření obecné povahy vydáno v souladu se zákonem, zabývat i předmětným stanoviskem dotčeného orgánu (shodně také NSS v rozsudku ze dne 11. 9. 2008, č. j. 8 Ao 2/2008 – 151). Avšak jak soud výše citoval, předmětné koordinované stanovisko, resp. usnesení dotčeného orgánu, jímž bylo koordinované stanovisko změněno, žádné zdůvodnění změny původního postoje neobsahuje, nýbrž stručně konstatuje, že s návrhem ÚP Poličná souhlasí toliko s výhradou, že do doby zpracování dokumentace pro územní rozhodnutí a vydání územního rozhodnutí pro přeložku silnice II/150 bude zachována stávající šířka koridoru, tj. šířka vymezená aktuálním ÚP (Valašského Meziříčí).

V takovém případě nelze než uvedené stanovisko dotčeného orgánu na úseku dopravy hodnotit jako nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, tj. jako nezpůsobilý podklad přezkoumávaného ÚP, stejně jako nezpůsobilý podklad pro rozhodnutí o námitkách navrhovatele, neboť závěry v něm uvedené nejsou přesvědčivé, či přesněji nejsou vůbec odůvodněny, když dotčený orgán neuvádí, proč na podmínce zachování šířky koridoru dle předcházejícího ÚP trvá. Předmětné stanovisko tak nese prvky libovůle.

Vzhledem k tomu, že rozhodnutí o námitkách nezřídka odkazuje na stanovisko dotčeného orgánu státní správy, které znemožňuje obci, aby námitce vlastníka nemovitosti vyhověla, je třeba uvést požadavky na postup, který je na místě v případech, kdy text samotného stanoviska dotčeného orgánu neposkytuje žádnou přesvědčivou argumentaci, již by bylo možné k vypořádání se s námitkou dotčeného vlastníka použít, jak je tomu právě v posuzované věci. NSS v rozsudku ze dne 7. 1. 2009, č. j. 2 Ao 2/2008-62 dovodil, že před rozhodnutím o námitkách je třeba dát dotčeným orgánům možnost se k nim vyjádřit, zejména pokud tato stanoviska byla důvodem změn, proti nimž námitky směřují. V návaznosti na tento závěr uvedl Krajský soud v Ostravě v rozsudku ze dne 25. 2. 2015, č. j. 79 A 6/2014-193, že příslušná obec je povinna zajistit vyjádření dotčeného orgánu k námitkám dotčeného vlastníka, a to tím, že jej k takovému vyjádření alespoň výslovně vyzve, neboť § 52 odst. 3 stavebního zákona s vyjádřením dotčeného orgánu k námitkám zjevně počítá. Vyjádření dotčeného orgánu k námitkám je pak třeba v rozhodnutí o nich promítnout. Obdobně rovněž Krajský soud v Praze v rozsudku ze dne 30. 4. 2015, č. j. 50 A 14/2014 – 157 uvedl, že pořizovatel územně plánovací dokumentace je v takovém případě povinen námitky postoupit zainteresovanému dotčenému orgánu státní správy, aby své stanovisko buď přehodnotil, nebo doplnil o argumentaci obsahující věcné vypořádání uplatněné námitky. Teprve takto doplněné stanovisko může být dostatečným podkladem pro rozhodnutí o námitce

a jeho odůvodnění. Správnost těchto závěrů následně aproboval NSS v rozsudcích, jimiž zamítl kasační stížnost proti uvedeným rozsudkům krajských soudů.

Krajský soud proto vytýká odpůrci, že po dotčeném orgánu státní správy na úseku dopravy nepožadoval doplnění předmětného závazného stanoviska tak, aby bylo přezkoumatelné. Jak již bylo uvedeno výše, stanoviska dotčených orgánů nejsou samostatně přezkoumatelná ve správním řízení a jelikož nesplňují definiční znaky rozhodnutí podle § 65 s. ř. s., nejsou ani samostatně přezkoumatelná soudy rozhodujícími ve správním soudnictví. Je-li však jejich přezkum možný v rámci přezkumu opatření obecné povahy, je nutným předpokladem pro možnost soudního přezkumu požadavek na řádné odůvodnění takového stanoviska podle § 154 za použití § 68 odst. 3 s. ř. (viz shodně rozsudky NSS ze dne 18. 1. 2011, č. j. 1 Ao 2/2010 - 185, a ze dne 16. 12. 2010, č. j. 1 Ao 6/2010 - 130), byť lze v souladu s výše citovaným nálezem Ústavního soudu připustit odůvodnění poměrně obecné. V opačném případě je stanovisko dotčeného orgánu a v jeho důsledku i samotné opatření obecné povahy, jehož součástí je dle § 127 odst. 5 s. ř. vypořádání námitek dotčených vlastníků, zatíženo vadou nepřezkoumatelnosti.

Jinými slovy, vázanost stanoviskem dotčeného orgánu nezabavuje odpůrce povinnosti reagovat na konkrétně formulovanou námitku. V daném případě byl odpůrce povinen uvést, z jakých důvodů bylo nezbytné trvat na vymezení koridoru pro přeložku silnice II/150 ve zvolené podobě, přičemž tyto důvody musely mít původ v názorech uvedených dotčeným orgánem v závazném stanovisku, což se nestalo, neboť toto stanovisko žádný názor neobsahuje.

Dále lze navrhovateli přisvědčit, že odůvodnění návrhu postrádá odůvodnění vymezení plochy P1, jakožto plochy přestavby v rámci plochy DS 31, neboť zatímco u dalších dvou ploch přestavby – P2 a P3 - je zřejmé, že jde o křížení trasy koridoru s železniční tratí, a místní komunikací, které tak bude logicky nutné stavebně technicky vyřešit, není totéž zřejmé u plochy P1, kde se žádná jiná dopravní infrastruktura nenachází, tudíž není jasné, o jaký typ přestavby se má jednat.

S navrhovatelem lze rovněž souhlasit, že za řádné vypořádání jeho námitek nelze považovat ani další část odůvodnění rozhodnutí o námitkách, ve které odpůrce argumentuje potřebou respektovat vymezení silničních tahů nadmístního významu v ZÚR ZK. Důvodem nedostatečnosti uvedené části odůvodnění je skutečnost, že vypořádání námitek navrhovatele nekoresponduje s vymezením šířky předmětného koridoru v kapitole B. 1. 3 odůvodnění ÚP Poličná. Po srovnání textu kapitoly B. 1. 3 odůvodnění ÚP Poličná a textu vypořádání námitek navrhovatele totiž není krajskému soudu vůbec zřejmé, v jaké šířce byl v té které ploše vlastně předmětný koridor do ÚP Poličná ze ZÚR ZK převzat a co si lze představit pod šířkovým upřesněním koridoru pomocí „kvalifikovaného odhadu“.

Krajský soud uvádí, že v regulaci dopravní a technické infrastruktury se významně projevuje hierarchické uspořádání nástrojů územního plánování. Jednotlivé nástroje územního plánování na sebe navazují a musí být souladné.

Vymezením úkolů jednotlivých nástrojů územně plánovací dokumentace se detailně zabýval NSS v rozsudku ze dne 20. 4. 2011, č. j. 6 Ao 1/2011 – 74, v němž uvedl: „*Stavební zákon v hlavě III zahrnuje ustanovení jednak o politice územního*

rozvoje (díl 2) a jednak o územně plánovacích dokumentacích (díl 3), jež představují zásady územního rozvoje (oddíl 1) a územní plán (oddíl 2). Uvedené instituty jsou koncepčními nástroji územního plánování a liší se od sebe mírou své obecnosti a rozsahem území, kterým se zabývají. Politika územního rozvoje je koncepčním celostátním nástrojem, jež se zabývá otázkami územního plánování na úrovni nadregionální, celostátní a mezinárodní, přičemž jejím účelem je koordinovat mj. zájmy na využívání území státu a územně plánovací činnosti krajů a obcí. Zásady územního rozvoje jsou strategickým územně plánovacím nástrojem kraje, který je pořizuje pro celé své území; řeší tedy problematiku nadmístního významu. Zásady územního rozvoje vždy vymezují nebo (ve vztahu k politice územního rozvoje) zpřesňují vymezení mj. ploch a koridorů nadmístního významu, včetně ploch a koridorů veřejné infrastruktury, a vymezují veřejně prospěšné stavby. Územní plán je pak základním koncepčním dokumentem k usměrňování územního rozvoje obce, je zpracováván pro celé území obce... Z nastíněné posloupnosti je zřejmé, že konkrétní území je regulováno pomocí tří dokumentů, které musejí být vzájemně souladné; tento soulad je ve stavebním zákoně zajištěn zejména pomocí ustanovení § 36 odst. 5, § 53 odst. 4 písm. a) a § 54 odst. 2. Pořizovatel musí při pořizování územně plánovací dokumentace sám ověřit soulad svého návrhu s nadřazenou dokumentací. Též pořizovateli nadřízený orgán posuzuje soulad pořizované a nadřazené dokumentace v rámci svého stanoviska k návrhu nebo konceptu (§ 38 odst. 2, § 48 odst. 5, § 51 odst. 2 a 3 stavebního zákona), zjistí-li, že návrh/koncept je v rozporu s nadřazenou dokumentací, předloží zastupitelstvu obce nebo kraje, jež návrh dokumentace schvaluje, návrh na jeho zamítnutí (§ 40 odst. 1 a 3, § 53 odst. 4 a 6 stavebního zákona).“

V rozsudku ze dne 23. 9. 2009, č. j. 1 Ao 1/2009 – 185, dále NSS učinil následující závěr: „Vymezení těchto ploch nadmístního významu je pro pořizování územních plánů obcí závazné ve dvojím smyslu: pozitivním a negativním. V pozitivním smyslu jsou nadřazenou územně plánovací dokumentací vymezené rozvojové plochy nadmístního významu pro územní plány obcí závazné tak, že obec je povinna tyto rozvojové plochy vymezené v nadřazené dokumentaci respektovat a vymezit je i ve svém územním plánu. V negativním smyslu jsou závazné tak, že obec ve svém územním plánu nemůže vymezit rozvojové plochy nadmístního významu, které v nadřazené územně plánovací dokumentaci obsaženy nejsou.“

Stanoví-li pak § 36 odst. 5 stavebního zákona, že ZÚR jsou pro pořizování a vydávání územních plánů, regulačních plánů a pro rozhodování v území závazné, znamená to v případě koridorů a jiných ploch nadmístního významu, že je nezbytné, aby existenci koridoru vymezeného v ZÚR pořizovatel ÚP zohlednil tak, že předmětný koridor v hranicích stanovených zásadami územního rozvoje kraje zakotví, neznamená to však, že by ÚP musel bez další konkretizace úpravu ZÚR přejímat, resp. opsat. Naopak stavební zákon v § 43 odst. 3 počítá s tím, že v jednotlivých fázích územního plánování dochází k posunu, konkrétně že ÚP v souvislostech a podrobnostech území obce zpřesní a rozvine cíle a úkoly územního plánování v souladu se ZÚR.

V závislosti na místních podmínkách dané obce proto může být bezpochyby v ZÚR široce vymezený koridor pro umístění stavby dopravní infrastruktury zúžen, maximálně však do šíře, která umožní realizaci záměru, zachování jeho směrových

a výškových parametrů, jakož i realizaci doprovodných staveb, přičemž bude respektován také střet se stávající technickou i dopravní infrastrukturou.

V posuzované věci je dle ÚP Poličná smyslem předmětného koridoru rezervovat území pro budoucí přeložku silnice II. třídy č. 150, a to v souladu se ZÚR ZK, platnými ke dni 5. 10. 2012. Uvedené ZÚR zakotvují předmětný koridor v kapitole 7.1.1. (Vymezení ploch a koridorů veřejně prospěšných staveb – Doprava) pod kódem veřejně prospěšné stavby PK15, jako koridor pro umístění silnice nadmístního významu II/150 Bystřice pod Hostýnem – Poličná, o šířce 200 m v úseku Kunovice – Poličná. Z grafické části ZÚR je pak zřejmé, že předmětný koridor je v ZÚR zakreslen jako stejnoměrný pás, který nijak nezohledňuje vlastnosti předmětného území (<https://www.kr-zlinsky.cz/zasady-uzemniho-rozvoje-zlinskeho-kraje-zahrnujici-pravni-stav-ke-dni-05-10-2012-cl-1998.html>. - viz příloha 2, výkres A.2).

Naproti tomu z grafické části ÚP Poličná - I.B3 Výkres VPS, VPO a asanací – je zřejmé, že byl předmětný koridor, rozdělený na plochy DS 30 až DS 37 v řadě míst zúžen, resp. přizpůsoben charakteru území, jímž prochází (tj. došlo k vynětí některých pozemků z původně rovnoměrného pásu), čemuž odpovídá i textová část ÚP Poličná, v níž se uvádí, že *„plochy situované jižně od stávající silnice II/150, kopírující železnici, tvoří koridor v šířce 125m (v místech průchodu přes zastavěné území byla šířka minimalizována)...* Šířka je vymezena s ohledem na možnost směrových úprav při zachování požadovaných parametrů (směrových i výškových) a možnost realizace doprovodných staveb např. protihlukových opatření. Pro navrhovanou stavbu není zpracována podrobnější technická studie, proto vychází šířkové upřesnění koridoru z kvalifikovaného odhadu.“ Odpůrce tedy zjevně při tvorbě ÚP vycházel ze správné premisy, že je oprávněn v ZÚR vymezený koridor v ÚP konkretizovat a přizpůsobit podmínkám daného území.

V ploše DS 31 však dle grafické části ÚP Poličná k žádnému zúžení koridoru nedochází, naopak je koridor v této ploše zřetelně nejširší. Odůvodnění textové části ÚP Poličná však pojednává o plochách dopravy DS 30 až DS 37 pouze souhrnně, tudíž konkrétní důvody pro šířku koridoru v ploše DS 31, a tedy nezbytnost zahrnutí pozemků navrhovatele do tohoto koridoru, nelze seznat. V odůvodnění textové části ani v rámci vypořádání námitek pak odpůrce také nijak nereaguje na setrvalou námitku navrhovatele, že jsou jeho pozemky alespoň částečně zastavěny (stavba stanice PHM a obslužného provozu) a že by tudíž měly být stejně jako další zastavěná území v obci z koridoru vyňaty. Odpůrce tedy nezdůvodňuje, proč stavby (byť dočasné, avšak již 10 let provozované) na pozemcích navrhovatele nepovažuje za stávající zástavbu hodnou minimalizace zásahů ze strany ÚP.

Konečně lze za důvodnou považovat také námitku navrhovatele, že v rozhodnutí o námitkách uvedená obava z možné kolize umístění stanice PHM v ploše silniční dopravy by mohla zkomplikovat výstavbu obchvatu, *„neboť napojení stanice PHM může být komplikované z hlediska výškového řešení v oblasti výjezdu ze stanice PHM“* není dostatečně konkrétní a přezkoumatelnou úvahou, která by mohla nezbytné zahrnutí pozemků navrhovatele do předmětného koridoru odůvodňovat. Z textové ani grafické části ÚP Poličná, ani z žádného podkladu, který

je součástí správního spisu, totiž nelze vytušit, o jaké „výškové řešení“ se má jednat a vlastně ani o jaký výjezd (kam?).

G. Závěr

Krajský soud připomíná, že omezení vlastnických práv ÚP je schopno v obecné rovině splňovat požadavky čl. 11 Listiny základních práv a svobod na výjimečnost zásahů do vlastnických práv, neboť má v principu legitimní důvody. Legitimní důvody v nejobecnější rovině trefně pojmenoval rozšířený senát NSS v usnesení ze dne 21. 7. 2009, č. j. 1 Ao 1/2009-120, publikovaném pod č. 1910/2009 Sb. NSS tak, že *územní plánování je prostředkem k harmonizaci poměrů na území jím regulovaném a umožňuje sladit veřejný zájem (včetně veřejného zájmu přesahujícího dimenze regulovaného území) s individuálními zájmy týkajícími se daného území. Znamená to tedy, že vlastníci dotčení územním plánováním jsou zásadně povinni - za předpokladu, že i další shora uvedené podmínky budou splněny - strpět i bez svého souhlasu omezení, která pro ně vyplývají z územního plánu, nepřesáhnou-li určitou míru, v rámci níž lze taková omezení po každém vlastníkovi bez dalšího spravedlivě požadovat (spravedlivou míru).*

Přesvědčivé odůvodnění spravedlivosti míry omezení v posuzovaném případě však krajský soud v textové části ÚP nenalezl. Po pečlivém posouzení veškerých relevantních okolností a snesených argumentů účastníky řízení dospěl krajský soud k závěru, že odpůrce se řádně nevypořádal se shora uvedenými námitkami navrhovatele proti napadené části ÚP, a že zahrnutí pozemků navrhovatele do plochy DS 31 a plochy přestavby P1, které jsou rezervovány pro výstavbu přeložky silnice II/150, v textové části ÚP Poličná přezkoumatelným způsobem neodůvodnil. Byť zásadní podíl na popsanych vadách odůvodnění lze přičíst dotčenému orgánu státní správy jako zpracovateli koordinovaného stanoviska, nese, jak bylo výše uvedeno, za podobu ÚP odpovědnost odpůrce.

Vytvoření podmínek pro umístění silničních tahů nemístního významu je z hlediska cílů a úkolů územního plánování bezpochyby legitimní, avšak domáhá-li se vlastník pozemků v předmětné ploše důrazně ochrany svých vlastnických práv, musí být uvedená regulace pečlivě zdůvodněna, s vyloučením veškerých prvků libovůle a se zřetelem k zásadě subsidiarity a minimalizace zásahů do vlastnických práv, což však v posuzované věci splněno nebylo.

Proto krajský soud výrokem I. tohoto rozsudku citovanou část ÚP Poličná, která v nezanedbatelné míře nezákonně zasahuje do práv navrhovatele, podle § 101d odst. 2 s. ř. s. zrušil.

Dle § 101d odst. 2 s. ř. s. soud zruší opatření obecné povahy nebo jeho část dnem, který v rozsudku určí. Tímto dnem je den nabytí právní moci tohoto rozsudku, tj. den, kdy bude rozsudek doručen účastníkům, resp. jejich zástupcům.

H. Náklady řízení

O náhradě nákladů řízení mezi účastníky soud rozhodl dle § 60 odst. 1 s. ř. s. tak, že odpůrci uložil povinnost nahradit důvodně vynaložené náklady procesně úspěšnému navrhovateli. Tyto náklady v celkové výši **19.326,08 Kč** sestávají ze:

- 1) soudního poplatku ve výši 5.000 Kč;
- 2) odměny advokátky ve výši 9.300 Kč za tři úkony právní služby, a to převzetí věci, sepsí žaloby a účast u jednání dne 20. 12. 2016 – dle § 11 odst. 1 písm. a), d) a g) vyhl. č. 177/1996 Sb., advokátní tarif, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „AT“), tj. převzetí zastoupení, sepsí návrhu a účast u jednání soudu, přičemž výše odměny za 1 úkon právní služby ve výši 3.100 Kč byla stanovena dle § 9 odst. 4 písm. d) a § 7 bod 5 AT;
- 3) 3 režijních paušálů po 300,- Kč dle § 13 odst. 3 AT za provedené úkony právní služby, tj. 900 Kč;
- 4) náhrady za 6 půlhodin času promeškaného cestou k jednání soudu ve výši 600 Kč dle § 14 odst. 3 AT, tj. 6 x 100 Kč;
- 5) cestovného ve výši 1.039,74 Kč, kdy zástupkyně navrhovatele cestovala ze sídla AK v Dolní Bečvě do Olomouce a zpět (172 km) automobilem, jehož spotřeba dle VTP činila v kombinovaném provozu 7,5 l nafty/100 km dle metodiky ES 2004/3, přičemž cena paliva činila 28,60 Kč/l a sazba základní náhrady činila 3,90 Kč/km (viz vyhláška MPSV č. 440/2016 Sb., neboť vynaložení vyúčtovaných nákladů na pořízení nafty ve výši 30,90 Kč nebylo prokázáno), tj. 12,9 l x 28,60 Kč + 172 km x 3,90 Kč;
- 6) DPH z odměny a náhrad podle § 57 odst. 2 s. ř. s. ve výši 2.486,34 Kč (tj. 21 % z částky 11.839,74 Kč), neboť zástupkyně navrhovatele je plátcem uvedené daně.

Vzhledem k odlišné úpravě s. ř. s. a o. s. ř., týkající se nabytí právní moci rozhodnutí (srov. § 54 odst. 5 s. ř. s., § 159, § 160 odst. 1 o. s. ř.), uložil soud odpůrci povinnost zaplatit náhradu nákladů řízení ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku. Místo plnění určil soud dle § 149 o. s. ř.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **je možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů po doručení jeho stejnopisu k Nejvyššímu správnímu soudu.

V Olomouci dne 14. února 2017

Za správnost vyhotovení:
Veronika Koutníková

Mgr. Jiří Gottwald v. r.
předseda senátu